

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2025, č. j.: MV-48102-4/SO-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2025, č. j.: MV-48102-4/SO-2025, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 27. 1. 2025, č. j.: OAM-36569-54/ZM-2023, kterým byla podle ust. § 44a odst. 11 ve spojení s ust. § 46 odst.

6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že byla porušena ust. § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, odst. 3 a § 52 s.ř. Jako držitel zaměstnanecké karty byl zaměstnán do 28. 2. 2022, následně oznámil změnu zaměstnavatele a bylo mu vydáno sdělení o splnění daných podmínek a o možnosti výkonu práce pro nového zaměstnavatele od 25. 5. 2022. Oblastní inspektorát práce X. (dále také „OIP“) provedl u nového zaměstnavatele kontrolu, při které zajistil žalobcovu pracovní smlouvu se dnem nástupu 25. 5. 2022 a dohodu o provedení práce mezi žalobcem a novým zaměstnavatelem s platností od 8. 3. 2022 do 8. 6. 2022. Žalovaná dospěla k nesprávnému závěru, že žalobce od 8. 3. 2022 do 24. 5. 2022 vykonával práci v rozporu se zaměstnaneckou kartou, protože byl u nového zaměstnavatele oprávněn pracovat až od 25. 5. 2022. Žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 3. 2022, č. j.: 57 A 87/2021-84, body 33 a 34, týkající se pracovního zařazení. Po zrušení prvního prvostupňového rozhodnutí bylo doplněno dokazování a do správního spisu byla zařazena dohoda o provedení práce týkající se totožné pracovní pozice a místa výkonu práce.
3. Žalovaná nedostatečně posoudila stav věci a je otázkou, zda důvodem zamítnutí žalobcovy žádosti je ochrana trhu práce, nebo pouze formalistický přístup. Žalobce vykonával práci na stejné pracovní pozici a stejném místě výkonu práce, pouze v předstihu. Sdělení žalované o splnění podmínek potvrdilo, že nebyl narušen účel zákona o zaměstnanosti. Kontrola OIP proběhla až 5. 1. 2023. Zaměstnavatel prohlásil, že došlo k nedorozumění při komunikaci s inspektorem. Proti kontrolním zjištěním byly podány námitky a věc zatím nebyla pravomocně ukončena.
4. Žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) ze dne 29. 9. 2020, č. j.: 2 Ads 83/2029-26, bod 24, týkající se zaměstnávání cizinců, a ze dne 27. 9. 2023, č. j.: 4 Azs 124/2023-34, vztahující se ke sdělení podle § 42g odst. 9 z.p.c. Žalobce rovněž již v odvolání uvedl, že příslušná ustanovení z.p.c. slouží k ochraně trhu práce, s čímž žalovaná souhlasila. V napadeném rozhodnutí nebylo přezkoumatelným způsobem posouzeno, jakým způsobem žalobce ohrozil trh práce v ČR.
5. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedla, že při novém projednání věci byl správní spis doplněn o dohodu o provedení práce a další relevantní podklady dokládající výkon nelegální práce. Postup správních orgánů byl v mezích z.p.c. Na s. 8 napadeného rozhodnutí je uvedeno, jakým způsobem žalobce narušil principy trhu práce v ČR. Pracoval na základě dohody o provedení práce, což z.p.c. pro držitele zaměstnanecké karty neumožňuje. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci a bylo řádně odůvodněno. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 10. 5. 2023 podal žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání (zaměstnanecké karty), v níž uvedl pracovní zařazení na X.
8. Podle evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR byla žalobci vydána zaměstnanecká karta s platností od 8. 6. 2021 do 7. 6. 2023. Jeho zaměstnavatelem v období od 6. 4. 2021 do 28. 2. 2022 byla X. Dále byla do správního spisu zařazena pracovní smlouva ze dne 7. 4. 2022 se X. na dobu neurčitou na pracovní pozici X., přičemž den nástupu do práce byl určen na 25. 5. 2022. Podle sdělení Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 9. 5. 2022 byly splněny podmínky pro změnu zaměstnavatele a žalobce mohl začít vykonávat práci dne 25. 5. 2022.
9. Podle protokolu o kontrole Oblastního inspektorátu práce X. ze dne 5. 1. 2023, č. j.: 12466/4.71/22-16, byla dne 2. 6. 2022 u X. zahájena kontrola. Během ní bylo zjištěno, že žalobce nastoupil do práce u kontrolované osoby dne 8. 3. 2022, což uvedl do záznamu, který s ním byl dne 2. 6. 2022 sepsán, a danou skutečnost také potvrzuje dohoda o provedení práce předložená téhož dne. Kontrolovaná osoba dále předložila pracovní smlouvu uzavřenou s žalobcem dne 7. 4. 2022 s uvedeným nástupem do práce dne 25. 5. 2022. Žalobce měl vydanou zaměstnaneckou kartu s platností od 8. 6. 2021 do 7. 6. 2023, dne 8. 4. 2022 oznámil změnu zaměstnavatele, pro kterého mohl začít pracovat dne 25. 5. 2022. Žalobce proto od 8. 3. 2022 do 24. 5. 2022 vykonával práci na základě dohody o provedení práce a pro dané období neměl zaměstnaneckou kartu, která by jej opravňovala k práci pro kontrolovanou osobu. Jako cizinec nemohl vykonávat práci na základě dohody o provedení práce, ale pouze na základě dohody o pracovní činnosti nebo pracovní smlouvy. Výkon práce od 8. 3. 2022 do 24. 5. 2022 tedy probíhal mimo platně uzavřený pracovněprávní vztah. Zaměstnavatel umožnil výkon nelegální práce ve smyslu ust. § 5 písm. e) bodu 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“).
10. Žalobce učinil podání označené jako Čestné prohlášení s datem 15. 9. 2022, ve kterém uvedl, že hledal zaměstnání. Dne 8. 3. 2022 navštívil kancelář svého budoucího zaměstnavatele, který mu nabídl práci. Žalobce si vzal čas na rozmyšlenou a dne 7. 4. 2022 podepsal pracovní smlouvu s dnem nástupu 25. 5. 2022. Dne 2. 6. 2022 proběhla kontrola na pracovišti, při níž inspektor provedl s žalobcem osobní pohovor. Inspektor se jej zeptal, zda správně pochopil otázku, odkdy zná svého zaměstnavatele, na což žalobce odpověděl, že od 8. 3. 2022.
11. Žalobcův zaměstnavatel v rámci vysvětlení ze dne 19. 9. 2023 uvedl, že v době kontroly žalobcův pracovní poměr trval a žalobce vykonával práci podle pracovní smlouvy od 7. 4. 2022. Zaměstnavatel vznesl námitky proti kontrolnímu zjištění. Podle protokolu o kontrole žalobce uvedl, že pracoval již od 8. 3. 2022. Zaměstnavatel se žalobce následně zeptal, proč tuto skutečnost inspektorovi sdělil, na což žalobce odpověděl, že otázku pochopil tak, že se ho ptal, odkdy zaměstnavatele zná. Zaměstnavatel dále uvedl, že žalobce pro něj nevykonával závislou práci do 25. 5. 2022 a neovládá český jazyk na vysoké úrovni.
12. Prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 25. 10. 2023, č. j.: OAM-36569-31/ZM-2023, kterým žalobcovu žádost zamítl a neprodloužil dobu platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c., protože žalobce vykonával nelegální práci.

13. Žalovaná následně rozhodnutím ze dne 12. 4. 2024, č. j.: MV-26152-4/SO-2024, zrušila rozhodnutí prvostupňového orgánu a vrátila mu věc k novému projednání. Prvostupňový orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, protože si neobstaral žalobcovu dohodu o provedení práce a další dokumenty vydané OIP ve věci zaměstnavatele, tj. vyřízení námitek nebo další rozhodnutí ve věci.
14. Prvostupňový orgán doplnil dokazování. Zařadil do správního spisu dohodu o provedení práce mezi žalobcem a novým zaměstnavatelem na pracovní pozici X. na dobu od 8. 3. 2022 do 8. 6. 2022. Podle záznamu OIP o skutečnostech zjištěných při kontrole totožnosti fyzických osob a o poskytnutí součinnosti ze dne 2. 6. 2022 žalobce na pracovišti vykonával práci od 8. 3. 2022 na základě dohody o provedení práce, kterou podepsal téhož dne. Zaměstnavatel vystavil potvrzení o zaměstnání žalobce ze dne 6. 6. 2024 dokládající, že žalobce byl zaměstnán od 25. 5. 2022 a jeho pracovní poměr trval ke dni vystavení potvrzení. Oblastní inspektorát práce X. ve vyjádření ze dne 12. 6. 2024, č. j.: 13173/4.30/24-2, uvedl, že námitky proti kontrolním zjištěním byly zamítnuty. Kontrolní zjištění týkající se žalobce vyplývalo z jeho vyjádření do záznamu sepsaného inspektory na místě kontroly a z kopie dohody o provedení práce.
15. Prvostupňový orgán vydal druhé rozhodnutí ze dne 27. 1. 2025, č. j.: OAM-36569-54/ZM-2023, kterým žalobcovu žádost zamítl a neprodloužil dobu platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c., protože žalobce vykonával nelegální práci. Žalobce se proti rozhodnutí odvolal.
16. Následně žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí ze dne 25. 4. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
19. Podle ust. § 44a odst. 11 z.p.c. *ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 věť první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky – krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), jde-li o důvody uvedené v § 178f odst. 1 písm. a) a c) až f), a dále § 46 odst. 6 písm. e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.*
20. Podle ust. § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c. *pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, pokud cizinec vykonával nelegální práci.*

21. Podle ust. § 5 písm. e) bodu 2 zákona o zaměstnanosti *pro účely tohoto zákona se rozumí nelegální prací práce, která má znaky závislé práce podle § 2 odst. 1 zákoníku práce a je konána cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. b) zákoníku práce.*
22. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v ust. § 68 odst. 2, 3 a § 90 s.ř. S nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinil a jakými úvahami se řídil při hodnocení podkladů (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 6 Ads 87/2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pakliže správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovodil skutkové závěry (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 4 Azs 55/2003-51), či jestliže nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn. nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 5 A 48/2001-47). Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádné pochybení ve vyjmenovaných aspektech nepřezkoumatelnosti přitom napadené rozhodnutí nezatěžuje.
23. Žalobce v žalobě namítal, že závěr žalované o práci vykonávané v rozporu se zaměstnaneckou kartou v období od 8. 3. 2022 do 24. 5. 2022 je nesprávný.
24. Podle správního spisu žalobců pracovní poměr u bývalého zaměstnavatele skončil ke dni 28. 2. 2022. Žalobce byl u něj zaměstnán na základě zaměstnanecké karty. Následně dne 8. 3. 2022 podepsal s novým zaměstnavatelem dohodu o provedení práce, která je součástí správního spisu, na dobu od 8. 3. 2022 do 8. 6. 2022 na pracovní pozici X. Žalobce a nový zaměstnavatel dne 7. 4. 2022 podepsali pracovní smlouvu se dnem nástupu 25. 5. 2022 na stejnou pracovní pozici. Dne 8. 4. 2022 žalobce oznámil změnu zaměstnavatele ke dni 25. 5. 2022 a Ministerstvo vnitra mu sdělilo, že splnil zákonné podmínky. Následně Oblastní inspektorát práce X. zahájil dne 2. 6. 2022 kontrolu u nového zaměstnavatele, během níž žalobce uvedl relevantní skutečnosti do záznamu a inspektoři měli k dispozici jeho dohodu o provedení práce, pracovní smlouvu i zaměstnaneckou kartu. Protokol o kontrole byl zpracován ke dni 5. 1. 2023. Žalobce dne 10. 5. 2023 podal žádost o prodloužení zaměstnanecké karty, která byla zamítnuta. Soud proto považuje stav věci za dostatečně zjištěný.
25. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 10. 2023, č. j.: 6 Azs 139/2023-36, uvedl: „O rozpor se zaměstnaneckou kartou půjde například tehdy, pokud cizinec vykonává práci u jiného zaměstnavatele (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. září 2021 č. j.: 7 Azs 118/2021-31 nebo ze dne 16. února 2023 č. j.: 6 Azs 117/2022-33), na jiném místě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. dubna 2023 č. j.: 4 Ads 25/2023-26) nebo realizuje práci

jiného druhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. září 2020 č.j.: 2 Ads 83/2019-26). Rozpor se zaměstnaneckou kartou je tedy nutné chápat v tom smyslu, že cizinec vykonává práci jinak (jinde či pro někoho jiného), než jak mu vydaná karta stanoví.“

26. Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 22. 3. 2022, č. j.: 117 A 4/2021-51, konstatoval: „*Jelikož žalobce vykonával práci u jiného zaměstnavatele než uvedeného v zaměstnanecké kartě, vykonával práci v rozporu se zaměstnaneckou kartou a závěr žalované, že žalobce vykonával nelegální práci, shledává soud správným.*“ Citovaný rozsudek potvrdil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 16. 2. 2023, č. j.: 6 Azs 117/2022-33. NSS také v nedávné době rozhodoval v případě stěžovatelky, které nebyla prodloužena zaměstnanecká karta. Stěžovatelka pracovala pro zaměstnavatele uvedeného v zaměstnanecké kartě a následně zaměstnavatele změnila, aniž by danou skutečnost oznámila. NSS v rozsudku ze dne 7. 11. 2024, č. j.: 9 Azs 192/2024-31, uvedl: „*V nyní projednávané věci není sporu, že stěžovatelka vykonávala nelegální práci ve smyslu § 5 písm. e) bodu 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, neboť vykonávala práci v rozporu se zaměstnaneckou kartou (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 10. 2023, č. j.: 6 Azs 139/2023-36). V tomto směru není podstatné, zda se jednalo o práci v šedé ekonomice či nikoliv. Definice nelegální práce byla naplněna. Jak stěžovatelce vysvětlil již městský soud, zákon o pobytu cizinců v § 46 odst. 6 písm. e) nijak nerozlišuje, zda cizinec nelegální práci vykonává ještě v době rozhodování o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, či zda výkon nelegální práce již ukončil, jak plyne z minulého času použitého v tomto ustanovení: Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává (...) e) pokud cizinec vykonával nelegální práci.*“ Soud pouze pro kontext dodává, že NSS stěžovatelce vyhověl, protože se správní orgány nedostatečně vypořádaly s dopadem rozhodnutí na její soukromý a rodinný život, závěr o výkonu nelegální práce však byl jednoznačný.
27. Pro soud je rozhodující označení zaměstnavatele v zaměstnanecké kartě, dohoda o provedení práce s novým zaměstnavatelem, následně uzavřená pracovní smlouva, oznámení o změně zaměstnavatele a protokol o kontrole. K žalobcovu podání ze dne 15. 9. 2022 označenému jako Čestné prohlášení soud poznamenává, že se v něm žalobce žádným způsobem nevyjádřil k dohodě o provedení práce ze dne 8. 3. 2022 a uvedl, že se jej inspektor měl zeptat, odkdy zná svého zaměstnavatele, na což odpověděl, že od 8. 3. 2022. Součástí správního spisu je však i záznam o skutečnostech zjištěných při kontrole totožnosti fyzických osob a o poskytnutí součinnosti ze dne 2. 6. 2022, který obsahuje žalobcovy odpovědi na třináct otázek týkajících se jeho zaměstnání. Na otázku, od kterého dne na daném pracovišti vykonává práci, žalobce odpověděl, že od 8. 3. 2022. Potvrdil, že práci vykonává na základě dohody o provedení práce, kterou podepsal dne 8. 3. 2022. Soud věří žalobci, že mohl mít jako cizinec problémy s jazykovou bariérou při rozhovoru s český mluvícím inspektorem, žádné případné nedorozumění však není způsobilé zpochybnit existenci uzavřené dohody o provedení práce ze dne 8. 3. 2022. Údaje v záznamu vyhotoveném OIP jsou v souladu s danou dohodou o provedení práce. Žalobcův zaměstnavatel dále ve vyjádření ze dne 19. 9. 2023 uvedl, že v době kontroly byl žalobce „*v době trvání pracovního poměru a vykonával pracovněprávní vztah podle pracovní smlouvy od 7. 4. 2022*“, následně však potvrdil, že žalobce „*nevykonával závislou práci pro X. v období do 25. 5. 2022*“. Vyjádření je vnitřně rozporné a neobsahuje jakoukoli zmínku o dohodě o provedení práce. Z podkladů zařazených do správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce v období od 8. 3. 2022 do 24. 5. 2022 vykonával nelegální práci pro jiného zaměstnavatele, než který byl uvedený v zaměstnanecké kartě. Ke stejnému závěru ostatně dospěl i OIP při kontrole.

28. Žalobce v žalobě obsáhle odkazoval na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 3. 2022, č. j.: 57 A 87/2021-84, který však není pro žalobcovu situaci relevantní, protože se týká změny pracovního zařazení, nikoli změny zaměstnavatele. V případě projednávaném Krajským soudem v Plzni dotýčný žalobce pouze změnil pracovní zařazení, ale dále pracoval pro stejného zaměstnavatele. Nad rámec věci lze poukázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2024, č. j.: 10 Azs 154/2024-51, který se také věnoval opožděné žádosti o změnu pracovní pozice. Soud však zdůrazňuje, že v žalobcově případě jde o neexistenci zaměstnanecké karty vystavené na jméno nového zaměstnavatele pro dobu od 8. 3. 2022 do 24. 5. 2022, nikoli o rozpory týkající se pracovní pozice či místa výkonu práce.
29. Soud rovněž považuje za nepřiléhavý odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2023, č. j.: 4 Azs 124/2023-34, protože žalovaná nepostupovala podle ust. § 42g z.p.c., nýbrž podle ust. § 44a odst. 11 ve spojení s ust. § 46 odst. 6 písm. e) z.p.c. Rozsudek NSS ze dne 29. 9. 2020, č. j.: 2 Ads 83/2019-26, se v citované pasáži obecně týká zaměstnávání cizinců, soud nicméně neshledal, že by správní orgány věc žalobce posuzovaly v rozporu s teleologickými direktivami předestřenými v daném rozsudku.
30. V okamžiku, kdy žalovaná vydala sdělení o splnění podmínek pro změnu zaměstnavatele, neměla informace o uzavřené dohodě o provedení práce. Kontrola OIP proběhla již dne 2. 6. 2022, protokol o kontrole byl však vyhotoven až dne 5. 1. 2023. Proti kontrolnímu zjištění byly podány námitky, které byly zamítnuty, což dokládá vyjádření OIP ze dne 12. 6. 2024.
31. Na základě uvedených skutečností soud konstatuje, že správní orgány řádně zjistily skutkový stav a dospěly ke správnému závěru o nelegální práci vykonávané v rozporu se zaměstnaneckou kartou. Navzdory tvrzením žalobce i jeho nového zaměstnavatele je z dohody o provedení práce zřejmé, že pro něj žalobce začal vykonávat závislou činnost dne 8. 3. 2022, kterou legalizoval až ke dni 25. 5. 2022.
32. Napadené rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím prvoinstančním nepochybně sledovalo cíl v podobě ochrany trhu práce a rozhodně se nejednalo o pouhý formalismus. Žalobce vykonával poměrně dlouho nelegální práci, a to u zcela jiného zaměstnavatele, než na kterého měl vydánu zaměstnaneckou kartu. Aprobování takového postupu by v průběhu času mohlo vést k rozpadu regulativního mechanismu přístupu cizinců na trh práce, pokud by se výkon nelegální práce v obdobné kvalitě i kvantitě, jako je přítomen u žalobce, stal častým jevem. Žalovaná se na s. 8 napadeného rozhodnutí ochraně trhu práce věnovala, když konstatovala narušení principů, na nichž je český trh práce postaven; i s ohledem na toliko povšechnou odvolací námitku se žalovaná s ochranou trhu práce vypořádala dostatečně a napadené rozhodnutí nezatížila vadou nepřezkoumatelnosti ani nedostatečného odůvodnění.
33. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. srpna 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce